Hanuš Brod

Tohle je můj bratr Hanuš Brod. Byl o dva roky starší než já a tahle fotka byla pořízena, když mu byl rok, to znamená v roce 1928, ve známém fotoateliéru v Praze.

Povahu měl určitě lepší, poněvadž já byl vzteklé, protivné dítě, neuměl jsem prohrávat, ještě dnes, když prohraji v šachách, tak mě to mrzí, ale když jsem v té době třeba prohrál v nějakých dětských sportovních kláních, to jsem byl opravdu velmi nepříjemné dítě. Kdežto on byl rozvážný, všemožně mě uklidňoval, že je to jenom hra, a tak mě po čase zlost zase přešla. Hanuš byl, myslím si, ten

přemýšlivý, vědecký typ. Tady mám jeden jeho sešit se slohovými cvičeními, která psal, když mu bylo patnáct let. Jsou to takové filosofické, esejistické úvahy. Už tehdy bylo vidět, že je člověk přemýšlivý, že se zajímá o budoucnost.

Už jako chlapec se zajímal o politiku a politicko-historické věci, myslím si, že v tomto ohledu byl na svůj věk dost vážný a také v tomto ohledu dost převyšoval ostatní chlapce svými zájmy a svými vědomostmi. Potom za války, když mu bylo šestnáct, sedmnáct let, byl snad v Terezíně zapojen do nějaké komunistické buňky.

Jinak jsme byli, myslím, s bratrem taková normální dvojice. Někdy jsme se prali jako koně, ostatně jako všichni sourozenci se někdy perou nebo si dělají naschvály. Ale taky jsme samozřejmě spolu hráli ping-pong, fotbal, chodili v létě plavat, bruslili jsme, opravdu myslím, že jsme byli normální dvojice. Ani jsme se moc nemilovali, ani jsme se nenáviděli. Samozřejmě, v dětství je to jiný vztah než v dospělosti, tak možná by se ten vztah změnil. Já jsem tenkrát na Hanuše žárlil, on byl starší, silnější, a tak jsem se mu snažil vyrovnat. Měli jsme společné kamarády a tak dále.